

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-4T/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218010400
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1218010400.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. René Miltáka a členov senátu JUDr. Slávky Danišovej a Mgr. Vladimíra Blahutiaka, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. 11. 2025 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému L. R. I. J., pre prečin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ L. R., nar. XX.XX.XXXX v Q., T. U. XX, T.,

2/ U. E., nar. XX.XX.XXXX R. H., Č. S.,
bytom U. XX, T.

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

dňa 10.3.2015 v presne nezistenom čase v Bratislave na Komárnickej 11 na pobočke spoločnosti VÚB, a.s., L. R., požiadal prostredníctvom žiadosti číslo XXXXXXXXXXXXXXXX o úver vo výške 6.000,- €, k čomu predložil doklady, a to Občiansky preukaz, preukaz poistenca, obe na meno L. R., „Pracovnú zmluvu medzi spoločnosťou F. J..S..Z., O. XXXXXXXX, J. J. Š.A. Č.. X, Z., Č. S. a osobou L. R., „Potvrdenie o príjme zo závislej činnosti“, výpis z účtu číslo XX-XXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Komerčnej banke a.s., na meno „L. R.“, za obdobie 10/2014,11/2014, 12/2014, 01/2015, 02/2015, následne spolužiadateľ úveru a to U. E., predložila doklady, a to Občiansky preukaz, preukaz poistenca, obe na meno U. E., „Pracovnú zmluvu medzi spoločnosťou F. J..S..Z., O. XXXXXXXX, so sídlom Š. Č.. X, Z., Č. S.T. a osobou U. E.“, pričom predmetná žiadosť o úver bola schválená, dňa 11.03.2015 bola podpísaná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, peňažné prostriedky žiadateľovi poskytnuté boli, kde klient splatil 4 splátky po 153,- €, poslednú v auguste 2015, nakoľko klient úver nesplácal, ani na písomné upozornenie nereagoval, dňa 11.12.2015 bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, pričom bolo zistené, že osoby menom L.E. R. a U. E. v spoločnosti F. J..S..Z.. nikdy nepracovali, a v prípade, ak by poškodená spoločnosť VÚB a.s. mala o tomto vedomosť, úver by obvineným neposkytla, čím spôsobili spoločnosti VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava škodu vo výške 8.796,26 € (stav k 12.2.2018), z čoho istina predstavuje sumu 5.734,23,- €,

t e d a

spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobili väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

1/ L. R.

- prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, od

2/ U. E.Á.

- prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, od

Podľa § 44 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd u obžalovaného L. R.

u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T/13/2019 zo dňa 25.09.2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020, pretože považuje trest uložený týmto skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 44 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd u obžalovanej U. E.

u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T/13/2019 zo dňa 25.09.2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020, pretože považuje trest uložený týmto skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd u k l a d á obžalovaným L. R. a U. E. povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodenému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 spôsobenú škodu v sume 8.796,26 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného L. R. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, po vyhlásení obžalovanej U. E. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o tom, že je nevinná, prečítal v prípravnom konaní riadne a včas uplatnený nárok na náhradu spôsobenej škody poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom obžalovanej, následne súd so súhlasom strán prečítal výpovede svedkov z prípravného konania a na záver sa súd oboznámi s listinnými dôkazmi, zabezpečenými v rámci prípravného konania a v konaní pred súdom. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný L. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný z predmetného skutku, existenciu priebehu skutkového deja tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, však svojou výpoveďou potvrdil (postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.) a usvedčil spoluobvinenú U. E., pričom podrobne opísal modus operandi, keď jeho aj jeho družku, obžalovanú U. E., mal oslovit' neznámy muž, ktorý ich naviedol, aby si vzali úver z banky, pričom im poskytol aj falošné doklady, preukazujúce zamestnanie a príjem za účelom splnenia podmienok poškodenej banky VÚB a.s. na poskytnutie úveru, následne ako žiadateľ požiadal o poskytnutie úveru vo VÚB a.s. s tým, že svoju kredibilitu preukázali falošnými dokladmi. K vyplateniu úveru aj prišlo. V spoločnosti F. J..S..Z., O. XXXXXXXXX, J. J. Š. Č.. X Z. obžalovaní nikdy nepracovali a ani v čase žiadania o úver nebol obž. L. R. nikde zamestnaný.

Obžalovaná U. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa necíti byť vinná z predmetného skutku, existenciu priebehu skutkového deja tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej

časti rozsudku, však svojou výpoveďou potvrdila (postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.), usvedčila aj obžalovaného L. R., pričom podrobne opísala modus operandi, keď ju a jej druhu, spoluobvineného L. R. oslovil neznámy muž, ktorý ich naviedol, aby si vzali úver z banky, pričom im aj poskytol falošné doklady preukazujúce zamestnanie a príjem, za účelom splnenia podmienok poškodenej banky VÚB a. s. na poskytnutie úveru, následne ako spolužiadateľka požiadala a poskytnutie úveru vo VÚB a. s. s tým, že svoju kredibilitu preukázali falošnými dokladmi. K vyplateniu úveru aj prišlo. V spoločnosti F. J..S..Z., O.Z. XXXXXXXX, J. J. Š. Č.. X Z., obžalovaní nikdy nepracovali a ani v čase žiadania o úver nebola obž. U.. E. nikde zamestnaná.

Svedok D. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že prevážal nejakých ľudí, priviezol ich k banke na pokyn P. P.. Poznal ho z Ružinova, mal tam reštauráciu. Oslovil ho s tým, že či neodvieze nejakých ľudí do banky, ktorí ho chcú požiadať o úver. P. P. zavolať svedkovi, svedok ich následne dovezol pred banku a odišiel preč, viac ho to nezaujímalo. Obžalovaných nepozná. P. P. zomrel v roku 2016. Obžalovaný L. R. potvrdil pravdivosť výpovede svedka na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa P. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obaja obžalovaní boli u nich v banke. Predkladali povinné doklady, mali záujem o úver. Inak ich osobne nepozná.

Následne súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán prečítal výpoveď svedka z prípravného konania a to spln. zást. poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., p. E.. D. Ž..

Svedok E.. D. Ž. v prípravnom konaní uviedol skutočnosti, uvedené v skutkovej vete rozsudku, najmä to, ako obaja obžalovaní požiadali o úver vo VÚB a.s. vo výške 6.000,- Eur, predložili doklady preukazujúce svoju kredibilitu (pracovné zmluvy, potvrdenie o príjme a výpisy z bankového účtu), tento im bol aj schválený a poskytnutý, zo strany dlžníkov prišlo k zaplateniu troch splátok úveru, následne obvinení prestali úver splácať, v dôsledku čoho poškodený vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a zistil, že ani jeden z obvinených nepracoval nikdy pre zamestnávateľa F. J..S..Z... Poškodený vyjadril záver, že obvinení vylákali poskytnutie úveru od VÚB a.s., pričom túto uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru uvedením nepravdivých údajov o zamestnaní, výške príjmu a predložením falošných dokumentov.

Súd na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam sa ďalej oboznámil s obsahom listinných dôkazných prostriedkov a to s obsahom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, žiadosťou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX o flexipôžičku, pracovnou zmluvou na meno L. R. v spoločnosti F. J..S..Z., pracovnou

zmluvou na meno U. E. v spoločnosti F. J..S..Z., potvrdením o príjme zo závislej činnosti na meno L. R., potvrdením o príjme zo závislej činnosti na meno U. E., výplatnými lístkami zo spol. F. J..S..Z. na meno L. R.Ý., výplatnými lístkami zo spol. F. J..S..Z. na meno U. E., výpismi z Komerčnej banky, a.s. na meno L. R..

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd pri kvalifikácii konania obžalovaných v celom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou obžaloby, avšak v znení Trestného zákona, účinnom od 06.08.2024. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní spoločným zavineným úmyselným protiprávnym konaním naplnili po stránke objektívnej všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty ako prečinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zákona, účinného od 06.08.2024, nakoľko spoločným protiprávnym konaním, spočívajúcim v predložení nepravdivých podkladov pri žiadosti o poskytnutie úveru, uviedli zodpovedných pracovníkov banky do omylu jednak v otázke dôležitej pre poskytnutie úveru (neexistencia zamestnaneckého pomeru a trvalého príjmu) a jednak v otázke splnenia podmienok na jeho splácanie (obžalovaní nedisponovali v čase uzatvorenia úverovej zmluvy žiadnymi finančnými prostriedkami ani majetkom spôsobilým na splácanie úveru), na základe čoho vylákali od banky úver, ktorý riadne nesplácali, pričom v príčinnej súvislosti s týmto konaním došlo k trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bolo spôsobenie malej škody poškodenému subjektu, ktorého kvalifikačný znak bol dôvodom naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že predloženie nepravdivého potvrdenia o príjme, falošných výplatných pások a falošných pracovných zmlúv bolo v priamej príčinnej súvislosti s realizáciou majetkovej dispozície, ktorú banka prostredníctvom svojich

pracovníkov poskytnutím úveru uskutočnila v omyle, že osoby žiadajúce o úver splnili všetky relevantné podmienky na jeho poskytnutie. V tejto súvislosti možno bez akýchkoľvek dôvodných pochybností konštatovať, že v prípade vedomosti zodpovedných pracovníkov banky o nepravdivosti deklarovaných tvrdení žiadateľov o úver, by k poskytnutiu úveru žiadateľom nebolo došlo, nakoľko by nedošlo ku splneniu podmienok na poskytnutie úveru, keďže návratnosť poskytnutých finančných prostriedkov by zo strany banky nebola žiadnym spôsobom zabezpečená.

Súd po vykonaní dokazovania z hľadiska záveru o zavinení dospel k záveru, že obžalovaní konali v nepriamom úmysle, nakoľko v rozhodnom čase, teda v čase predloženia žiadosti o poskytnutie úveru a následne pri podpise úverovej zmluvy vedeli, že skutočnosti uvedené v písomnostiach predložených pracovníkovi banky o ich zamestnaneckom pomere a príjme nie sú pravdivé, a teda museli vedieť, že takýmto konaním uvádzajú do omylu zamestnancov banky, ktorým predstierajú skutočnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou v snahe vylákať od banky finančné prostriedky, súčasne vedeli, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nie sú a ani v budúcnosti nebudú schopní poskytnutý úver splácať a z tohto dôvodu tiež museli vedieť, že môžu a s najväčšou pravdepodobnosťou aj spôsobia následok v podobe vzniku majetkovej škody na majetku banky, a teda s takouto potenciálnou možnosťou boli dostatočne uzrozumení. Na závere o existencii subjektívnej stránky obžalovaných nemení nič ani skutočnosť, že na predmetnom protiprávnom konaní sa zrejme podieľali aj ďalšie osoby, ktoré voľný vzťah obžalovaných k trestnému následku ich konania zneužili. Rovnako obžalovaných nezbujuje trestnej zodpovednosti a zásadným spôsobom ani neznižuje mieru ich zavinenia z hľadiska schopnosti obžalovaných reflektovať spoločenskú realitu (zo spôsobu ich prejavu a správania sa na hlavnom pojednávaní vyplývajúca), ani chudobná kognitívna výbava oboch obžalovaných, nakoľko obžalovaní sú osobami plne spôsobilými na právne úkony a preto v plnej miere zodpovedajú za dôsledky realizácie právnych úkonov, ktoré vykonali slobodne a bez nátlaku. Podľahnutie vidine bezpracného zárobku, ktoré ich viedlo ku nezodpovednému konaniu a laxný postoj ku potenciálnemu škodovému následku ich protiprávneho konania obžalovaných tejto zodpovednosti nezbujuje. Napriek tomu, že v danej veci po vykonaní dokazovania nie je možné vylúčiť hypotézu, že sa v danom prípade koná v osobe obžalovaných o tzv. biele kone, súd považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie obžalovaných, bez ohľadu na to, či konali „na vlastnú päsť“ alebo svoje protiprávne konanie koordinovali aj s ďalšími osobami, vykazuje najmä vzhľadom na výšku spôsobenej škody vyššiu mieru závažnosti. Boli to totiž práve obžalovaní, bez ktorých súčinnosti v konečnej fáze by nebolo možné predmetný úverový podvod úspešne zrealizovať. Súd zastáva názor, že práve osoby ako sú obžalovaní možno z hľadiska vzniku skutočných trestnoprávnych následkov považovať minimálne za rovnako nebezpečných páchatelov ako osoby potenciálne stojace v pozadí takýchto protiprávnych konaní, pretože sú ochotné podieľať sa osobne z hľadiska rizika odhalenia na najnebezpečnejšej súčasti trestnej činnosti.

Vo vzťahu ku kvalifikácii konania obžalovaných formou spolupáchateľstva súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaní konali spoločne tak, aby dosiahli zamýšľaný cieľ, teda podvodným spôsobom vylákať od banky úver. Pre možnosť kvalifikácie určitého konania formou spolupáchateľstva sa vyžaduje preukázanie, že ku spáchaniu trestného činu došlo spoločným konaním pri existencii spoločného úmyslu k tomu smerujúcemu, pričom je bez významu, akým spôsobom sa jednotliví spolupáchatelia podieľali na výslednej trestnej činnosti, teda či každý svojim konaním naplnil všetky znaky daného trestného činu, alebo je konanie každého iba článkom reťazca, ktorý prispel k priamemu vykonaniu trestného činu (uvedené má význam iba z hľadiska miery zavinenia páchatel'a pri ukladaní trestu). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v danom prípade obaja obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky zločinu úverového podvodu.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti dospel súd ku skutkovým a právnym záverom, ktoré ho viedli k uznaniu viny obžalovaného R. a uznaniu viny obžalovanej E. pre žalovaný skutok v plnom rozsahu a preto pristúpil k rozhodovaniu o nároku na náhradu škody a následne ku hodnoteniu okolností dôležitých pre určenie druhu a výšky trestu.

Obžalovaný L. R.:

K osobe obžalovaného L. R. súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis z registra trestov a priestupkov, z ktorých vyplynulo, že menovaný bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný za rôznu majetkovú a násilnú trestnú činnosť v rokoch 1975-1998 a naposledy v roku 2019 pre zločin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní

3 roky nepodmienečne, so zaradením odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

na výkon trestu do ústavu na výkon trestu

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol v dvoch prípadoch postihnutý pre priestupok na úseku dopravy v roku 2014 a 2019 a v jednom prípade pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2016 z dôvodu fyzického napadnutia U. E.. Obžalovaný je nezamestnaný, naposledy bol evidovaný ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce v roku 2012. Súd súčasne prihliadol na vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z dôvodu, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (t.j. priznal sa ku spáchaniu žalovaného skutku, aj keď sa cítil nevinný), na strane druhej bol už za takýto trestný čin odsúdený a tiež prihliadol na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd taktiež zistil, že obžalovaný spáchal skutok dňa 10. 03. 2015, teda skôr, ako bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 13/19 zo dňa 25.09.2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020 odsúdený pre obdobný zločin úverovú podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20 k 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, k trestu odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu teda súd zohľadnil aj celkovú dĺžku trestného stíhania, ktorá uplynula od vznesenia obvinenia (t.j. 01.12.2017) do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (t.j. 25.11.2025), čo predstavuje takmer 8 rokov a možno ju charakterizovať ako neúmernú, pokiaľ ide o základné právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces a súčasne právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote (§ 2 ods. 7 Tr. por., resp. s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Vyhodnotením všetkých týchto skutočností, súd po vykonaní hlavného pojednávania u obžalovaného L. R. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T/13/2019 zo dňa 25.09.2019 právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020, ktorým bol L. R. odsúdený pre zločin úverového podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20, k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože súd považuje trest uložený týmto skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaná U. E.:

O osobe obžalovanej súd zistil, že bola v minulosti trikrát trestne stíhaná, z toho dvakrát pre prečin zanedbania povinnej výživy (v jednom prípade sa na ňu hľadí ako by nebola odsúdená), pričom naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 13/19 zo dňa 25.09.2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ postihnutá za priestupok. Obžalovaná je podľa vlastného vyjadrenia od roku 2014 bez pracovného pomeru.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu spoločným konaním, jeho následok (z hľadiska výšky spôsobenej škody) a zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Súd súčasne prihliadol na vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z dôvodu, že sa obžalovaná napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (t.j. priznala sa ku spáchaniu žalovaného skutku, aj keď sa cítila nevinná), na strane druhej bola už za takýto trestný čin odsúdená a tiež prihliadol na osobu páchatel'ky, na jej pomery a možnosť jej nápravy. Súd taktiež zistil, že obžalovaná spáchala skutok dňa 10. 03. 2015, teda skôr, ako bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 13/19 zo dňa 25.09.2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020 odsúdená pre obdobný zločin úverovú podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20 k 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, k trestu odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako ako pri obžalovanom L. R., súd pri ukladaní trestu obžalovanej U. E. zohľadnil aj celkovú dĺžku trestného stíhania, ktorá uplynula od vznesenia obvinenia (t.j. 01.12.2017) do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (t.j. 25.11.2025), čo predstavuje takmer 8 rokov a možno ju charakterizovať ako neúmernú, pokiaľ ide o základné právo obžalovanej na spravodlivý súdny proces a súčasne právo obžalovanej na prejednanie veci v primeranej

lehote (§ 2 ods. 7 Tr. por., resp. s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Vyhodnotením týchto skutočností po vykonaní hlavného pojednávania súd u obžalovanej U. E. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T/13/2019 zo dňa 25.09.2019 právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/97/2019 zo dňa 25.02.2020, ktorým bola obžalovaná odsúdená pre zločin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože považuje trest uložený týmto skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa názoru súdu upustenie od uloženia súhrnných trestov podľa § 44 Tr. por. u oboch obžalovaných je v tomto prípade dostatočné, adekvátne a spravodlivé, za splnia účelu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona. Upustenie od uloženia súhrnného trestu znamená, že na skorší trest je potrebné hľadieť ako na trest uložený tiež za trestný čin, o ktorom súd rozhodoval neskôr a za ktorý by inak ukladal súhrnný trest (NS 6/2004 -T 700).

Súd v rámci adhézneho konania dospel k záveru, že v príčinnej súvislosti so spoločným protiprávnym konaním obžalovaných došlo ku škode na majetku poškodenej spoločnosti, ktorú súd ustálil v rozsahu potrebnom pre ustálenie právnej kvalifikácie skutku vo výške reálne čerpaného úveru v sume 6.000- Eur a preto obžalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal na jej náhradu vo výške 8.796,26 Eur (výška reálne čerpaného úveru po odpočítaní štyroch mesačných splátok v celkovej výške 5.734,23 Eur plus úroky z omeškania a ďalšie poplatky spojené s neuhradením pohľadávky riadne a včas v sume 3.062,- Eur).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom mestského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Mestského súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave.